

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

גיטין-המביא גט ממדנה"י	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
השתא דאתית להכי, מתניתין (לרבא) נמי לא תיקשי, בכתובת קעקע.												!	כ:
מאי הוי עלה?												^	כ:
הגודרות אין להן חזקה.	תא שמע, דאמר ריש לקיש:											! ■	כ:
היו מוחזקין בטבלא שהיא שלה וגט כתוב עליה, והרי היא יוצאה מתחת ידו, מהו? מי אמרין אקנויי אקניתא ליה, או דלמא (אשה) לא ידעה לאקנויי?	בעי רמי בר חמא:											^	כ:
אף הוא העיד על כפר קטן שהיה בצד ירושלים, והיה בו זקן אחד והיה מלוה לכל בני הכפר, וכותב בכתב ידו ואחרים חותמים, ובא מעשה לפני חכמים והכשירוהו	אביי, ת"ש:											! ■	כ:
ואמאי? הא בעינא (ירמיהו ל"ב) ספר מקנה וליכא אלא לאו משום דאמרין אקנויי מקנה להו.												!	כ:
ומאי קושיא? דילמא זקן שאני, דידע לאקנויי?	רבא:											?	כ:
מהכא: ערב היוצא לאחר חיתום שטרות, גובה מנכסים בני חורין.	אלא אמר רבא:											! ■	כא:
מאי קושיא? דלמא גברא שאני, דידע לאקנויי?	רב אשי:											?	כא:
מהכא: אשה כותבת את גיטה, והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בהותמו	אלא אמר רב אשי:											! ■	כא:
כתב לה גט ונתנו ביד עבדו, וכתב לה שטר מתנה עליו - קנאתה ומתגרשת בו.	רבא:											! ■	כא:
ואמאי? חצר מהלכת היא, וחצר מהלכת לא קנה												?	כא:
וכי תימא בעומד												!	כא:
כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה	והאמר רבא:											?	כא:
והלכתא: בכפות.												!	כא:
כתב לה גט ונתנו בחצרו, וכתב לה שטר מתנה עליו - קנאתה ומתגרשת בו.	ואמר רבא:											■	כא:
וצריכא דאי אשמעינן עבד, הוה אמינא דוקא עבד, אבל חצר - ליגור משום חצרה הבאה לאחר מכאן ואי אשמעינן חצר, ה"א דוקא חצר, אבל עבד - ליגור כפות אטו שאינו כפות, קמ"ל.												■	כא:
מכדי חצר מהיכא איתרבי? מידה, מה ידה דאיתא בין מדעתה ובין בעל כורחה, אף חצרה דאיתא בין מדעתה ובין בעל כורחה, והא מתנה - מדעתה איתא, בעל כורחה ליתא.	אביי:											?	כא:
והא שליחות לקבלה, דמדעתה איתא, בעל כורחה ליתא, וקא הוי שליח לקבלה	מתקיף לה רב שימי בר אשי:											?	כא:
ואביי?												?	כא:
אטו שליחו' מידה איתרבי? מושלח (דברים כד) ושלחה איתרבי.	[אביי]											!	כא:
ואב"א: שליחות לקבלה נמי אשכחן בעל כורחה, שכן אב מקבל גט לבתו קטנה בעל כורחה.												!	כא:
על העלה של זית וכו'.												■	כא:
בשלמא יד דעבד - לא אפשר למקצייה, אלא קרן של פרה - ליקצייה וליתביה לה.												?	כא:
אמר קרא: (דברים כ"ד) וכתב ונתן לה, מי שאינו מחוסר אלא כתיבה ונתינה, יצא זה שמחוסר כתיבה, קציצה, ונתינה.												!	כא:
רבי יוסי הגלילי אומר וכו'.												■	כא:
מ"ט דרבי יוסי הגלילי?												^	כא:
ספר - אין לי אלא ספר, מנין לרבנות כל דבר? ת"ל: וכתב לה, מכל מקום אם כן, מה ת"ל ספר? מה ספר דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל, אף כל דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל.	דתנאי:											! ■	כא:
ורבנן?												?	כא:
אי כתיב בספר, כדקאמרת, השתא דכתיב ספר, לספירת דברים הוא דאיתא.	[רבנן]											!	כא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

גיטין-המביא גט ממדנה"י	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ורבנן האי וכתב מאי עבדי ליה?										◊	■	כא:
מיבעי להו: בכתיבה מתגרשת, ואינה מתגרשת בכסף, ס"ד אמינא אקיש יציאה להווייה, מה הווייה בכסף, אף יציאה נמי בכסף, קמ"ל.	[רבנן]									◊	!	כא:
ואידך?											◊	כא:
נפקא ליה (דברים כ"ד) מספר כריתות, ספר כורתה, ואין דבר אחד כורתה.	[רבי יוסי]										!	כא:
ואידך?											◊	כא:
מיבעי ליה: דבר הכורת בינו לבינה	[רבנן]										!	כא:
הרי זה גיטיך על מנת שלא תשתי יין, על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם - אין זה כריתות עד שלשים יום - הרי זה כריתות.	כדתניא:										!	כא:
ואידך?											◊	כא:
מכרת כריתות.	[רבי יוסי]										!	כא:
ואידך?											◊	כא:
כרת כריתות לא דרשי.	[רבנן]										!	כא:
אין כותבין במחובר לקרקע.											■	כא:
כתבו במחובר, תלשו וחתמו ונתנו לה - כשר	[ת"ק]										■	כא:
פוסל, עד שתהא כתיבתו וחתימתו בתלוש.	רבי יהודה:										■	כא:
אין כותבין לא על הגניר המחוק ולא על הדיפתרא, מפני שהוא יכול להזדייף	ר' יהודה בן בתירא:										■	כא:
מכשירין.	חכמים:										■	כא:
כתבו על המחובר											◊	כא:
אין כותבין	והאמרת רישא:										◊	כא:
והוא ששייר מקום התורף	רב יהודה אמר שמואל:										!	כא:
והוא ששייר מקום התורף	וכן אמר ר' אלעזר א"ר אושעיא:										!	כא:
והוא ששייר מקום התורף ור' אלעזר היא	וכן אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										!	כא:
עדי מסירה כרתי	דאמר: [ר' אלעזר]										!	כא:
וה"ק: אין כותבין טופס שמא יכתוב תורף, כתבו לטופס ותלשו, כתבו לתורף ונתנו לה - כשר.											!	כא:
חתמו שנינו, ורבי מאיר היא	ריש לקיש:										!	כא:
עדי חתימה כרתי	דאמר: [רבי מאיר]										!	כא:
והכי קאמר: אין כותבין תורף גזירה שמא יחתום, כתבו לתורף, תלשו, חתמו ונתנו לה - כשר.											!	כא:
כתבו על חרס של עציץ נקוב - כשר											■	כא:
דשקיל ליה ויהיב ליה ניהלה.											■	כא:
על עלה של עציץ נקוב - אביי אמר: כשר	[אביי]										■	כא:
פסול	רבא:										■	כא:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

גיטין-המביא גט ממדנה"י	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
למאי הלכתא?												כב.
להוצאת שבת.												כב.
וכמה שיעורו?												כב.
כדי לצור משקל קטנה.	כדקתני רב שמואל בר יהודה:											כב.
וכמה?												כב.
כי ריבעא דריבעא דפומבדיתא.	אביי:											כב.
חיפה - דמליח ולא קמיה ולא אפיין.												כב.
למאי הילכתא?												כב.
להוצאת שבת.												כב.
וכמה שיעורו?												כב.
עור - כדי לעשות קמיע.	כדתנן:											כב.
דיפתרא - דמליח וקמיה ולא אפיין.												כב.
למאי הילכתא?												כב.
להוצאת שבת.												כב.
וכמה שיעורו?												כב.
כדי לכתוב עליו את הגט.												כב.
מכשירין.	הכמים:											כב.
מאן חכמים?												כב.
ר' אלעזר היא	רבי אלעזר:											כב:
עדי מסירה כרת.	דאמר: [רבי אלעזר]											כב:
לא הכשיר ר"א אלא לאלתר, אבל מכאן עד עשרה ימים - לא, חיישי דילמא הוה ביה תנאה וזיפתיה	ואמר ר"א:											כב:
אפי' מכאן עד עשרה ימים, דאם איתא דהוה ביה תנאי, מידכר דכירי.	רבי יוחנן:											כב:
לא הכשיר ר"א אלא בגיטין, אבל בשאר שטרות - לא, דכתי: (ירמיהו ל"ב) ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים	ואמר ר"א:											כב:
אפי' בשטרות.	רבי יוחנן:											כב:
והכתיב: למען יעמדו ימים רבים												כב:
התם עצה טובה קמ"ל.												כב:
הכל כשרין לכתוב את הגט, אפי' חרש, שוטה וקטן.												כב:
האשה כותבת את גיטה, והאיש כותב את שוברו, שאין קיום הגט אלא בחותמיו.												כב:
והא לאו בני דיעה נינהו												כב:
והוא שהיה גדול עומד על גביו.	רב הונא:											כב.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>												
גיטין-המביא גט ממדנה"י	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא	מאי דאמר													
אלא מעתה, עובד כוכבים וישראל עומד על גביו הכי נמי דכשר	א"ל רב נחמן:													ג.
וכי תימא ה"נ														ג.
עובד כוכבים - פסול	והתניא:													ג.
עובד כוכבים לדעתיה דנפשיה עבד.														ג.
לאו מילתא היא דאמרי, דמדקא פסיל ליה לעובד כוכבים לענין הבאה, מכלל דלענין כתיבה כשר.	הדר אמר רב נחמן:													ג.
עובד כוכבים - פסול	והתניא:													ג.
ההיא ר"א היא, דאמר: עדי מסירה כרתי, ובעינן כתיבה לשמה, והא ודאי עובד כוכבים אדעתיה דנפשיה קעביד.														ג.
אפי' מצאו באשפה, חתמו ונתנו לה - כשר.	רב נחמן, אומר היה ר"מ:													ג.
(דברים כ"ד) וכתב לה - לשמה	איתיביה רבא לרב נחמן:													ג.
מאי לאו כתיבת הגט														ג.
לא, חתימת עדים.														ג.
כל גט שנכתב שלא לשום אשה - פסול	איתיביה רבא:													ג.
אימא: שנחתם שלא לשום אשה - פסול.														ג.
כשהוא כותב - כאילו כותבו לשמה	איתיביה:													ג.
מאי לאו כשהוא כותבו לתורף לשמה - כאילו כותבו לטופס לשמה														ג.
לא, כשהוא חותמו לשמה - כאילו כותבו לשמה.														ג.
ואיבעית אימא: הני מתני' מני? ר"א היא														ג.
עדי מסירה כרתי.	דאמר: [ר"א]													ג.
והוא ששייר מקום התורף	רב יהודה אמר שמואל:													ג.
והוא ששייר מקום התורף, ור"א היא.	וכן א"ר חגא משמיה דעולא:													ג.
אינה תורה.	ורבי זריקא אמר רבי יוחנן:													ג.
מאי אינה תורה?														ג.
כאן הודיעך שאין כח לשמה, ור"מ היא														ג.
עדי חתימה כרתי.	דאמר: [ר"מ]													ג.
ר"א היא	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:													ג.
אמוראי נינהו ואליבא דר' יוחנן.														ג.
הכל כשרין להביא את הגט, חוץ מחרש, שוטה, וקטן, וסומא, ועובד כוכבים.														ג.
קיבל הקטן והגדיל, חרש ונתפקח, סומא ונתפתח, שוטה ונשתפה, עובד כוכבים ונתגייר - פסול אבל פקח ונתחרש וחזר ונתפקח, פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח, שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה - כשר.														ג.
זה הכלל: כל שתחילתו וסופו בדעת - כשר.														ג.
בשלמא חרש, שוטה וקטן - דלאו בני דיעה נינהו, עובד כוכבים - נמי דלאו בר היתירא הוא, אלא סומא אמאי לא?														ג.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
גיטין-המביא גט ממדנה"י	מאי דאמר															
מימרא	מאי דאמר															
לפי שאינו יודע ממי נוטלו ולמי נותנו.	רב ששת:											!	◇	כג.		
היאך סומא מותר באשתו? היאך בני אדם מותרים בנשותיהם בלילה? אלא בטביעות עינא דקלא, הכא נמי בטביעות עינא דקלא?	מתקיף לה רב יוסף:											;		כג.		
הכא בחוצה לארץ עסקינן, דבעי למימר בפני נכתב ובפני נחתם, ולא מצי למימר.	אלא א"ר יוסף:											!	◇	כג.		
אלא מעתה, פתוח ונסתמא דמצי אמר - הכי נמי דכשר	א"ל אביי:											;		כג.		
פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח - כשר	והא קתני:											;		כג.		
חזר ונתפתח - אין, לא חזר ונתפתח - לא												;		כג.		
ה"ה דאף על גב דלא חזר ונתפתח, ואידי דקתני שפוי ונשתטה וחזר ונשתפה, טעמא דחזר ונשתפה, הא לא חזר ונשתפה - לא, תנא נמי פתוח ונסתמא וחזר ונתפתח.												!	◇	כג.		
דיקא נמי	רב אשי:											■		כג.		
דקתני זה הכלל: כל שתחילתו וסופו בדעת - כשר												■	■	כג.		
ולא קתני כל שתחילתו וסופו בכשרות - כשר, ש"מ.												■		כג.		
עבד, מהו שיעשה שליח לקבל גט אשה מיד בעלה?	בעו מיניה מרבי אמי:											^	◇	כג.		
מדקא פסיל ליה לעובד כוכבים, מכלל דעבד כשר.	אמר להו: [רבי אמי]											!	◇	כג.		
אין העבד נעשה שליח לקבל גט לאשה מיד בעלה, לפי שאינו בתורת גיטין וקדושין.	רב אסי אמר רבי יוחנן:											■		כג:		
טעמא במילתא דליתיה, הא במילתא דאיתיה - כשר, והא עובד כוכבים והא כותי דאיתנהו בתורת תרומה דנפשייהו	מתקיף לה ר' אלעזר:											;		כג:		
העובד כוכבים והכותי שתרמו משלהם - תרומתם תרומה	דתנן:											■	;	כג:		
עובד כוכבים שתרם של ישראל אפי' ברשות - אין תרומתו תרומה	ותנן:											■	;	כג:		
מאי טעמא? לאו משום דכתיב: (במדבר י"ח) גם אתם, מה אתם ישראל, אף שלוחכם ישראל												;		כג:		
לא, מה אתם בני ברית, אף שלוחכם בני ברית.	אמרי דבי ר' ינאי:											!		כג:		
אין העבד נעשה שליח לקבל גט אשה מיד בעלה, לפי שאינו בתורת גיטין וקדושין	ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:											■	◇	כג:		
הרי את שפחה וולדך בן חורין, אם היתה עוברה - זכתה לו.	ואע"פ ששנינו:											■	■	◇	כג:	
מאי אם היתה עוברה זכתה לו?												^		כג:		
תיתי אמר: נראים דברים שהעבד מקבל גט לחבירו רבו של חבירו, אבל לא מיד רבו שלו ואם לחשך אדם לומר: זו הלכה שנויה אם היתה עוברה - זכתה לו, אמור לו: שני גדולי הדור פירשו את הדבר, ר' זירא ור' שמואל בר רב יצחק	כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר, ר' יוחנן:											■	!	◇	כג:	
הא מני? רבי היא	חד אמר: [ר' זירא/ר' שמואל בר רב יצחק]											■	■	!	◇	כג:
המשהירר חצי עבדו - קנה	דאמר: [רבי]											■	!	◇	כג:	
מאי טעמא דרבי בהא?	וחד אמר: [ר' זירא/ר' שמואל בר רב יצחק]											■	■	!	◇	כג:
עובר ירך אמו הוא, ונעשה כמי שהקנה לה אחד מאבריה.	קסבר: [רבי]											■	!	◇	כג:	
אף הנשים שאינן נאמנות לומר מת בעלה, נאמנות להביא את גיטה: חמותה, וכת חמותה, וצרתה, ויכמתה, וכת בעלה.												■			כג:	
מה בין גט למיתה?												;	■		כג:	
שהכתב מוכיח.												!	■		כג:	

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

גיטין-כל הגט		Talmud Navigator										
מימרא		מאן דאמר										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא דאמרן		⬠	⬠									כה:
תולה בדעת אחרים אית ליה ברירה		⬠	⬠									כה:
הריני בוועליך על מנת שירצה אבא, אע"פ שלא רצה האב - מקודשת	דתניא: [ת"ק]	⬠	⬠	♦								כה:
רצה האב - מקודשת, לא רצה האב - אינה מקודשת	ר' שמעון בן יהודה אומר משום רבי שמעון:	⬠	⬠	♦								כה:
בין לר' יהודה בין לר"ש, לא שנא תולה בדעת עצמו ולא שנא תולה בדעת אחרים אית להו ברירה, והתם כדקתני טעמא	אמר ליה: [רבא]	!										כו.
אי אתה מודה, שמא יבקע הנוד ונמצא זה שותה טבלים למפרע?	אמרו לו - לר"מ:	⬠	⬠	♦								כו.
לכשיבקע.	אמר להם: [רבי מאיר]	⬠	⬠	♦								כו.